

Doštnina
plačana v
gotovini

Voitki ostanejo

OD
M
E
V
IZ
A
F
R
I
K
E

JANUAR 1941

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: **Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.** (Ček. št. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. št. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Ali nas boste zapustili tudi Vi? . . .

Gotovo za marsikaterega misijonskega prijatelja ni lahka žrtev v teh težkih časih spraviti skupaj letno naročnino za ljubi list

»**Odmev iz Afrike**«.

Ko se morajo izdatki na vseh straneh omejiti, bi enemu ali drugemu kaj lahko prišla skušnjava: »Ne naročaj več tega misijonskega lista; saj brez njega tudi lahko živiš!«

Dobro razumemo sedanje težke čase. Ampak, kako bo to misijonarje bolelo, če jih boste zapustili še vi?

Berite pretresljivo pismo na prvi strani današnje številke: »Samo ena sveča . . .« Sedaj, ko so potrebe v misijonih tako velike in klici misijonarjev po pomoči tako pretresljivi — ali jih hočete zapustiti tudi vi in odpovedati vaš dragi misijonski list »Odmev iz Afrike?« —

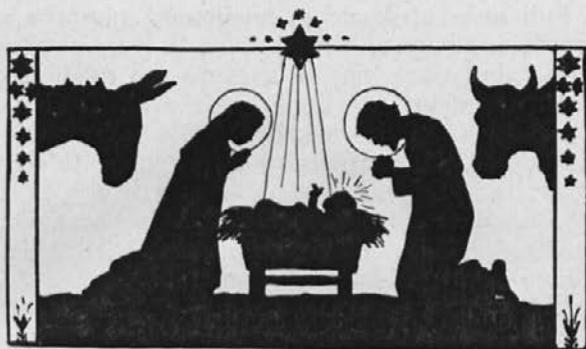
Iskreno Vas prosimo,

dragi misijonski prijatelji, ne storite tega! Ostanite zvesti našemu listu, če vam je količkaj mogoče! Tudi v novem letu prinesite žrtvico letne naročnice 10 din (ali 5 lir) za »Odmev iz Afrike«. Če ne zmorete cele naročnine naenkrat, pa pošljite v dveh obrokih. Če se tudi toliko sedaj ne da spraviti skupaj, pa boste med letom kdaj. — Glejte, mi radi potrpi-mo, čeprav tudi nas draginja povsod pritiska.

In potem, dragi misijonski prijatelji, ne pozabite, da berejo misijonarji in misijonski škofje v Afriki vsako leto nad 500 svetih maš za naše drage dobrotnike in naročnike. To bo vam in vsem vašim dragim v neskončni blagoslov za časno in večno življenje. — Ali se hočete temu blagoslovu odpovedati? Ne, tega ne boste storili!

Na vašo zvestobo računamo. In v plačilo zato bomo priporočali vas in vse vaše zadeve služabnici božji Mariji Tereziji, ki prijatelje misijonov in naročnike »Odmeva« tako zelo ljubi. Saj je to njen list, ona ga je ustanovila! Z vami dela in za vas moli

Družba sv. Petra Klaverja.

Vesele božične praznike in
srečno blagoslovljeno novo leto

želi vsem blagim dobrotnikom afriških
misijonov in cenj. naročnikom Odmeva

hvaležno vdana

Družba sv. Petra Klaverja

III M h
~~39245~~
III, M, 39, 254, h

M39254h

Samo ena sveča . . .

Misijonarjeva božična prošnja.

Skoro neverjetno se glasi in vendar je resnično, kar nam piše afriški misijonar iz kongregacije Belih očetov. Takole piše:

»Družba sv. Petra Klaverja je prva, ki nam je to leto v naši veliki potrebi prihitela na pomoč. Stiska, tako velika, da je vseh svojih 29 let, odkar sem misijonar v Afriki, še ne poznam. Že devet mesecev smo brez vsake denarne podpore. Zato smo se morali do skrajnosti omejiti. Pri sveti maši je morala in mora še danes zadostovati le ena žlička vina . . . Samo ena sveča sme goreti pri najsvetejši daritvi . . . Večna lučka pred Najsvetejšim čez noč ne more goreti več . . . ker nimamo olja.

A tudi naše prekoristne misijonske naprave moramo vsled revščine drugo za drugo opustiti. S krvavečim srcem sem moral dati ukaz, naj se zaprejo vse misijonske šole, ker nimam sredstev, da bi jih vzdrževal. Tudi naš misijonski zdravnik, ki je oskrboval 965 gobavcev, nas je moral zapustiti, da si drugod poišče kruha. Že tri mesece ne morem dati misijonarjem nobene pare več. Spodbujam jih, naj si na kakršen koli način skušajo pomagati. Nekaj misijonskih šol je ostalo vkljub vsemu še odprtih, dokler si bodo mogli katehisti sami pomagati...«

Božič, praznik ljubezni, se bliža. Praznik, katerega vsak rad v veselju in sreči obhaja, in tudi druge rad osreči.

Cenjeni bralci, dragi misijonski prijatelji! Osrečite še vi s skromnim božičnim darom te uboge afriške misijonarje in misijonske sestre, ki so v skrajni sili in potrebi. Ko boste klečali doma pred lepo okrašenimi jaslami, in ko boste obhajali polnočnico v vaši župnijski cerkvi, lesketajoči se od nešteto lučic — takrat, predragi, spomnite se, da je sedaj v Afriki veliko misijonskih cerkvic, kjer sme goreti pri sveti maši samo ena sveča, in kjer morajo večno lučko po noči ugasniti... zato, ker je revščina tako velika.

Mile darove sprejema s prisrčnim Bog povrni

Družba sv. Petra Klaverja.

Najbolj božje delo je sodelovati pri zveličanju duš

Geslo služabnice božje
Marije Terezije.

Te lepe besede je prvi izustil sv. Dionizij Areopagita, zelo sloveč Grk in velik apostol. Sveti Pavel, apostol narodov, ga je sam poučil o veliki ceni človeške duše. Duša je namreč podoba božja in tako dragocena, da je Sin božji prišel na svet, dal zanjo življenje na križu in prelil vso svojo Kri, da bi jo rešil večnega pogubljenja.

Zato pa: za reševanje duš ni nobena cena prevelika. Dionizij je dal življenje v ta namen in za njim nešteto drugih.

In kaj je storila služabnica božja Marija Terezija Ledochowska? Kako bi mogla ta blaga duša omahovati le en trenutek? Ne! Kakor hitro je spoznala, kaj je božja volja

Pokrajina pri Litembo, misijon Peramiho.

z njo, je vse zapustila: družino, prijatelje, kraljevi dvor. Za zveličanje duš ubogih afriških zamorcev je žrtvovala svojo bodočnost, svoje talente, čast in slavo sveta. Na novem življenjskem potu je naletela na nerazumevanja, ugovore in zaničevanja. Ona pa gre pogumno za svojim ciljem. Delovati hoče za neumrljive duše, zato ker je to izmed vseh del na zemlji najbolj božje delo. — Delo za duše v Afriki se pa tudi izplača. Polja so zrela za žetev. (Jan. 4. 35.) Kaj za to, če telo pogreša miru in nege, če se pojavijo bolezni?! Vsa gorí za to, da izpolni namen, ki si ga je stavila. Nikdar ne ugasne plamen ljubezni v njenem velikodušnem srcu. In ko je zjutraj 6. julija 1922 to srce zadnjikrat utripnilo, je blažen nasmeh ožaril njeno obličje. Gotovo je v duhu gledala duše, ki jih je pomagala rešiti s svojo molitvijo, s svojim delom in s svojimi žrtvami.

Svoje prelepo geslo pa je zapustila svoji Klaverjevi družbi kot oporoko, da bi jo navduševalo pri njenem apostolskem delu:

Najbolj božje vseh božjih del je, sodelovati pri zveličanju duš!

»Pri sveti maši nam da Gospod vse, za kar ga prosimo. Še več: dá nam tudi to, česar ga mi pozabimo prositi in nam je potrebno.«

Božič v misijonih

Pišo p. Seamas, misijonar iz kongregacije Sv. Duha, Sierra Leone, Afrika.

Dragi prijatelji, pojdite v duhu z menoj v notranjščino Sierra Leone, da boste videli, kako zunanje postaje po misijonih obhajajo svoj božič.

Sveti večer je vroč poletni dan. Misijonar ima vse polno dela. Vse popoldne mora nadzorovati delo, ko se cerkev krasi za prihodnji dan. Pomagajo mu zamorski učitelji in šolarji, da vse ilovnate stene zakrijejo z vencii in zelenjem. Potem postavijo jaslice na oltar in lepo in okusno uvrstijo podobe pastirciev. Tako oltar dobi nekaj slovesnega. Vse je nekako nenavadno.

Popoldne začno prihajati ljudje, zamorski kristjani iz daljnih vasi. Najprej nekaj trudnih posameznih romarjev, ki so peš prišli 30—50 km daleč. Potem zamorski katehisti s svojo duhovno čredo. Med živahno govorico poležejo po trati in vsakdo si privošči oddih in prigrizek za večerjo. Ves večer misijonarji spovedujejo. Opolnoči je slovesna služba božja.

Božič je v misijonu največji praznik v letu. Zamorci se že mesece poprej nanj pripravljajo in ga željno pričakujejo. Naši ljudje, dasi revni, mnogo žrtvujejo, da bi se ta praznik čim lepše obhajal. Skoro vsi zamorci gredo k spovedi in sv. obhajilu. Zdi se jim, da božiča niso doživeli, ako ni prišel Jezus v njih srca v sv. obhajilu. Pomen praznika prav globoko doumejo. Sveta maša o polnoči je središče vse slovesnosti.

Naposled se oglasi polnočni zvon. Od vseh strani se pomikajo bakle proti cerkvi. Vse gre k sv. maši polnočnici: katoličani, katehumeni, tudi pogani. Cerkvica se hitro napolni. Mašnik pristopi v beli slovesni obleki k oltarju.

Vsa cerkev poje »Gloria in excelsis«. Iz glasov in petja zveni vesel prizvok božične sreče. Mašnik bere evangelij. Vsi poslušajo zgodbo o Kristusovem rojstvu. Naj so jo slišali že bog ve kolikokrat: vselej nanovo jim gane srce. Povzdigovanje je, vse je tiho. In potem pristopajo verniki k sv. obhajilu. Potem še skupna zahvala »Adeste fideles« — in končano je. Cerkev se prazni. Zunaj ob luninem svitu se še pogovarjajo v posameznih gručah, potem se pa razkrope na vse strani. Po nekaj urah vse sladko počiva. —

Misijon Rombo. Otroci Marijinega vrta v oblekicah, katere je poslala Družba sv. Petra Klaverja.

Navsezgodaj se zopet oglasé zvonovi. Kmalu se misijonsko dvorišče napolni z ljudmi. Mnogo jih je tu, ki o polnoči niso mogli priti; zdaj so se sestali z znanci in prijatelji. Po sv. maši je blagoslov. Pred cerkvijo obkolijo ljudje misijonarja in mu žele vesel in srečen božič. Pri sv. maši je bil tudi stari vaški poglavar; zdaj gre na čelu svoje vaške godbe proti domu. Sonce je vzšlo. Povsod veselje!

Ta dan je tudi za samotnega misijonarja dan veselja in oddiha. Danes tako rekoč žanje sadove svojega truda. Proti večeru gre malo okrog pogledat, da se poraduje s posameznimi gručami, ki so zbrane tu in tam in veselo pojo božične pesmi, ki so se jih v misijonu naučili.

Toda navzlic tej lepi božični poeziji se meša kapljica pelina v misijonarjevo veselje. Za hip se začuti tujca v tem kraju. Misli mu pohite domov in tista srečna leta, ko je še v očetovi hiši mogel obhajati božične praznike... Sprašuje se v mislih, koliko ljudi tam v Evropi se neki spominja ta hip ubogih zamorcev v Afriki, zlasti poganov? O, naj bi blagovest rojstva Gospodovega prišla do teh poganških src, da bi se oklenili Kristusa in bili rešeni za večnost! Naj bi čimprej dočakali svoje odrešenje!

»Ob tvoji smrti uri bodo svete maše, katerim si pobožno prisostvoval, tvoja največja tolažba.«

Kakšno veselje

Piše s. Lucina Mahar, misijon Rombo, Afrika.

Z veliko hvaležnostjo smo prejeli Vašo prelepo pošiljko z oblekicami. Kakšno veselje so imeli ubogi zamorčki, ko sem jim delila lepe oblekice! Kako so obljubljali, da bodo molili za ljube dobrotnike. Mnogo imamo teh ubogih sirot. Zelo pridne so naše zamorske deklice. Ko dorastejo, jih mnogo prosi za sprejem, da bi postale redovnice in misijonarke kot smo me. Že precej zamorskih sester imamo. So zelo goreče in nam povsod pridno pomagajo. Nekatero so napravile izpit za učiteljice in sedaj poučujejo zamorčke v šoli. Imamo 15 misijonskih šol. So brez vsake državne podpore, zato mora vse vzdrževati misijon. To pa mnogo stane.

Naši zamorci so silno ubogi. Pogosto niti za hrano ne morejo dovolj pridelati. Bregovi tu naokrog so nerodovitni, dežuje pa poredko. Tako nas tare mnogokrat suša. Edino sadje, s katerim se zamorci tukaj hranijo, so banane. Če je pa leto suho, tudi teh ni. Dolgo sem že tukaj v misijonu. Pred dvajsetimi leti skoz vse leto ni bilo dežja. Na polju in vrtu se je vse posušilo. Tudi vsa živina je poginila. Kakšna revščina je bila takrat!

Tukaj Vam pošiljam sliko naših najmlajših Marijinih otrok v oblekicah, katere nam je poslala Vaša Klaverjeva družba. Nekaterim sem napravila venčke iz belega platna. Več sto zamorskih sirot imamo. Vsi so pridni in molijo za ljube dobrotnike, ki nam z darovi pomagajo, da jih moremo hraniti in oblačiti in vzgajati v naši sv. veri. Lepo se vedejo in radi se učijo katekizma. Po vaši dobroti so postali otroci božji, zato naj vam ljubi Bog tisočero povrne in naj blagoslovi vaša dela!

Škof se zahvaljuje

Moram se Vam zahvaliti za tri poslane zavoje. To, kar je bilo notri, je vse tako dobrodošlo, zlasti kelih, ki nam bo služil na zunanjih postajah. Tisočera zahvala za vse: za vsak ubodljaj s šivanko, za vsak zgib pridnih rok pri šivanju in vezenju. Nebeški Oče naj vse stoterno poplača na onem svetu!

Škof Tomaž Spreiter, O. S. B.,
Jukamana, Južna Afrika.

Duhovnik, zidar in tesar

Misijonska sestra M. Ligvori iz misijona sv. Gerarda v Pretoriji, Južna Afrika, takole piše:

Lani se nam je posrečilo dobiti državno priznanje za našo misijonsko šolo, toda le pod pogojem, da prizidamo tri učne sobe. Obljubili smo, da bomo zidali; zanašali smo se le na božjo Previdnost.

Nekaj mesecev pozneje je naš pater misijonar imel srečo, da je spravil nekaj denarja skupaj. Potem je sam postal opekar, zidar in tesar. Bog je dal, da je dobil nekega misijonskega brata kot pomočnika. Celo leto je bil blagi pater zaposlen pri zidanju. Ob pekoči vročini je izdeloval opeko in jo pokladal na sonce. Prav smilil se nam je, ko smo ga videli vsega izmučenega. To res ni delo, ki bi bilo za duhovnika primerno; toda, ako denarja ni, si človek pomaga, kakor si ve in zna.

O, te bele mravlje

P. Grimshaw, misijonar v Afriki, piše:

Ravnokar sem prejel pismo od p. Janeza Kutnerja v Budadiri, kjer mi poroča, da se je njegova zasilna cerkev podrla. (Gotovo se še spominjate roja čebel, ki so pred tremi leti napadle tabernakelj pri tej cerkvi. Op. uredništva.) Bele mravlje so bile razjedle leseno tramovje, zid se je podrl, streha pa nanj. Nesreča se je zgodila ravno po zadnjem nagovoru na katehiste o priliki duhovnih vaj. Enemu fantu je nogo zlomilo, drugemu pa zvinilo. Sreča, da se to ni zgodilo kakšno nedeljo med službo božjo, ker sicer bi ne bilo poteklo brez smrtnih žrtev.

Pomislite, da ta cerkev ni bila niti tri leta stara, pa močno je bila zidana. Sam sem bil zraven, ko so jo zidali. Najmanj 300 debelih tramov se je porabilo za stene in za ostrešje — toda bele mravlje so vse uničile.

Ako morete ubogemu p. Kutnerju kaj pomagati, boste storili zelo dobro delo. On je delaven, a v hudem prizkušen apostol. Zdaj mora postaviti trdno cerkev iz kamnja. Dušno pastirstvo v tem misijonu je naraslo, da dva patra ne zadostujeta več. Zato patru Kutnerju pomagajte kakor veste in morete. Zelo vam priporočam!

Naš praznik

Piše misijonska sestra iz kongregacije Dragocene Krvi, misijon Uri, Vzhodna Afrika.

Hvaležno potrjujem, da smo prejeli šest zavojev, ki nam jih je poslala Družba sv. Petra Klaverja. O, kako smo jih bili veseli! Ko smo jih odprli, je bil ta dan za nas praznik. Bile so navzoče misijonarke in zamorčki. Vsak kos smo posebej ogledali in se posvetovali, kako ga bomo najprimerneje porabili. Tako je bilo vse že naprej odločeno.

Najbolj sem se razveselila obvezil, ker teh nam je zelo manjkalo; le nekaj ovojev smo še imeli, ki smo jih bili prihranili za največjo potrebo. In kako lepe in primerne ovoje ste nam poslali! Kaj takega še ni bilo v naši lekarni v Ura. Tudi za rjuhe in ogrtače smo Vam zelo hvaležni. Kose damasta bomo porabili za cerkveno opravo. Naša sestra zakristanka si jih je že naprej izgovorila. Sestra v šivalnici pa je dobila trakov in sukanca. Obe sta srečni. Jaz se še prav posebno zahvalim za zdravila, ki bodo našim bolnikom tako koristna.

In ko bi Vi videli, kako je naša Ana vesela! Ana je dobra zamorska deklica. Rada bi postala sestra, toda Bog ji je naložil težki križ: dobila je vnetje kolena, tako da se more le težavno in s pomočjo palice premikati. Ker pa je zelo razumna mladenka, se je naučila bolnikom streči. Zelo dobro se razume na zdravila in mi je v veliko pomoč. Celo injekcije daje bolnikom. Kadar grem sama k bolnikom na domove, me kar dobro nadomesti v bolnišnici. To je zame zelo dobro, ker mi je izročena tudi skrb za gobavce in je njih zavod eno uro od misijona oddaljen. Ana pozna vse ljudi in vse družine v okolici, pa tudi vsi njo poznajo in jo imajo radi. Na svojo berglo se opira in po strežniško zavezana hodi od postelje do postelje, pa vsakemu kaj veselega pove, tako da se včasih vsa dvorana smeje. Glasno prebira navodila in popise, ki so zdravilom priloženi, bodisi v francoskem, nemškem ali angleškem jeziku in jih pojasnjuje po domače. Pozna tudi ime ustanoviteljice Klaverjeve družbe in me je že večkrat vprašala, kako to, da je Družba na našo bolnišnico tako pozabila. Ko pa je dospelo šest zavojev, je bila Ana tako vesela, da je takoj sedla in pisala pismo, ki ga tu v prevodu pošiljam. Še prej pa Vam priporočam

Misijonar zdravi bolnika.

naše bolnike in našo bolnišnico še v prihodnje. Potrebujemo zdravil, obvezil in instrumentov.

Torej Anino pismo, naslovljeno na vrhovno voditeljico Družbe sv. Petra Klaverja, se takole glasi:

»Mnogo pozdravov! In po teh pozdravih se Vam zahvalim za zdravila in vse drugo, kar ste poslali za naše bolnike. Moje srce je bilo polno veselja, ko sem vse to videla. Samo čudila sem se. Zdaj bomo pa že lahko postregli našim bolnikom.

Ljuba mati! Vsi prosimo Boga in Devico Marijo, da blagoslovita Vas in vso Vašo blago Družbo. Naj Vam pomagata pri Vašem težkem delu za rešitev naših duš. Prosim Vas, nikoli ne pozabite naših revežev in bolnikov v Uru.

Vas pozdravljam in se Vam zahvaljujem

Vaša Ana Matumbushu.<

Kjer je največja sila . . .

Vesel in hvaležen piše p. H. Klein iz Vredendala v Jugovzh. Afriki.

Kako sem bil vesel Vaše denarne podpore! Sveta pokorščina me je pripeljala na to zelo revno mesto. V prvih tednih se je že 110 otrok priglasilo za šolo. Začel sem

zidati, a sem kmalu sprevidel, da bo denarja premalo, da bi mogel šolo dovršiti. V torek sem izdal zadnji denar, v soboto pa bi moral spet plačevati. Kje naj dobim denar, da v soboto delavce plačam? Pa dobim v petek Vaše pismo. Takoj sem rekel: »Kjer je največja sila, pomoč je božja najbolj mila.« Seveda to še ne bo zadostovalo za kritje vseh stroškov, vendar ste mi s tem izkazali veliko pomoč. Bog Vam plačaj! Ne bom pozabil Vaše dobrote in bom svoje misijonsko delo daroval tudi v Vaš prid. Naši zamorčki pa bodo vsak večer molili za svoje dobrotnike.

Ne more umreti

Piše p. Severin, Marianhillski misijonar v Južni Afriki.

Sestra Eligija mi je nedavno pripovedovala sledečo dogodbo:

Prav daleč od misijonskega središča so poslali po misijonarja s prošnjo, da bi takoj prišel tja, ker je zbolel deček, star 14 let. Tega je pač v sili krstila neka žena, a sedaj ne more umreti, ampak neprestano želi misijonarja. Misijonar je bil zadržan in ni mogel na pot, zato je poslal tja misijonarko, sestro Eligijo, da se prepriča, če morda žena ni pravilno krstila? Izkazalo se je, da je bilo res tako.

Deček je bil zelo slab, a ko je zagledal sestro, se mu je obličje zjasnilo in je zaprosil, naj sestra moli in ga krsti. Rekel je, da tak, kakršen je, ne more iti k Bogu.

Sestra je natančno izprašala ženo, ki je dečka krstila. Izkazalo se je, da je ta žena sama bila nekoč v sili krščena in da je v okolici ona sama bila kristjana med pogani in svoje krščanske dolžnosti zanemarjala. Zato pa besed sv. krsta niti znala ni. Rekla je sestri: »Veš: krstila sem le v imenu Očeta in Sina — za tretjega pa ne vem več, pozabila sem ga.«

Zdaj je sestra razložila dečku pogloblitve nauke svete vere, obudila z njim kes, molila z njim in mu podelila sv. krst. Po krstu je hotela moliti še litanije sv. Jožefa, a ni prišla do konca: bolnik je med litanijami utihnil in — izdihnil.

Zdaj je torej mogel umreti — pa še tako mirno! In njegova duša je zletela v krstni nedolžnosti k Bogu.

Misijonarki prihajata v pogansko vas: »Kje imate dečka, ki je bolan?«

Krasen zgled zamorca

Piše p. Bienz, misijonar v Bukoba.

Janez Makato je iz Urundi doma. Njegova rodbina izhaja iz pogumnega in podjetnega rodu, ki je prišel od severa Afrike v te kraje. Janezov oče je bil zamorski poglavar. Imel je lepe sposobnosti in podaniki so ga cenili. A zaradi zavisti in sovražnosti nekaterih se je moral izseliti. Podal se je v Bukabo, tja kjer je danes misijon Uyakahura. V tem misijonu so že delovali trije domačini kot misijonarji. Poglavarjev sin Janez se je misijonarjem ponudil za katehista. Ker se je lepo vedel in ker je bil pobožen in precej izobražen, so ga z veseljem sprejeli.

Janez je bil vedno zgleden kristjan. Vsako jutro je bil pri dveh sv. mašah v naši cerkvi. Naprej moli in vodi cerkveno petje. Naši zamorci pa pojo ne le iz polnih src, ampak tudi iz polnih grl, večasih glasneje kot morejo naša ušesa s pridom prenesti.

Tudi po končanem dnevnem delu je Janez vedno pripravljen na uslugo. Ima to nalogo, da poučuje kristjane in katehumene, ker naše sestre ne zmorejo vsega.

Janez se je poročil in Bog mu je dal dva prav pridna otročička. Srečnemu očetu je prišla misel, da bi Primožek, njegov starejši sinček, bil kdaj duhovnik v naši fari.

Dve leti mlajša je sestrica, ki so ji pri sv. krstu dali ime Koleta. In zopet je oče imel tiho željo, da bi kdaj postala sestra v kongregaciji sester sv. Terezije.

Toda božja Previdnost je odločila drugače. Božji vrtnar je utrgal obe rožici in ju presadil v nebeški raj še preden jima je mogla škodovati slana greha. Primožek je umrl prvi in šel v nebesa. Ubogi oče je bil žalosten, a vdan v božjo voljo. Rekel je: »Gospod je dal, Gospod je vzel, božje ime bodi češčeno!« Nekaj mesecev po tem prvem udarcu, ki sta ga oče in mati pogumno prenesla, je mala Koleta kot nedolžna golobica zletela k nebeškemu Očetu. In Janez je molil z Jezusom na Oljski gori: »Oče, tvoja volja naj se zgodi.«

Bridke preizkušnje Janeza niso potrle. Nasprotno: njegova vera se je še bolj zakoreninila in postala še bolj živa. Kmalu je nova preizkušnja potrkala na vrata, in zopet se je pokazal moža v lep zgled vernikom.

Kakor smo omenili, je njegov oče zaradi preganjanja zapustil Urundi kot poglavar. Pozneje so vaščani spoznali svojo krivico in so naslednika odstavili. In sedaj, ko sta oba otroka Janezu umrla, je prišlo nekaj ljudi iz Urundi in so Janezu povedali, da ga je vsa občina izvolila za poglavarja s prošnjo, da naj čimprej pride v Urundi na nekdanje mesto svojega očeta.

Glejte: čast in blagostanje sta se mu smehljala in ponujala. Samo »da« bi bilo treba reči, pa bi bil Janez čislani poglavar in preskrbljen za vse življenje. Namesto da bi služil misijonarjem, bi si bil lahko dal sam služiti od svojih rojakov. Vsak drugi bi bil v tem primeru ponudbo sprejel. Toda Janeza niso vodila naravna čustva. Rekel je odposlancem, naj sedejo in se odpočijejo, sam pa je šel v cerkev pred tabernakelj iskat sveta. In tu je v srcu zaslišal glas Zveličarjev: »Hodi za menoj!« Potem je vprašal še svojega spovednika. Tudi njegov svet se je podobno glasil: »Bolje je reven hoditi za revnim Jezusom, kakor pa sredi svetnih časti svoje zveličanje postavljati na kocko.«

Janez se je odločil za vso prihodnost. Vrnil se je k odposlancem, ko da se ni nič zgodilo, in jim rekel: »Zahvaljujem se vam za čast in zaupanje, ki ste mi ga izkazali, toda z vami ne morem iti. Izvolite si drugega poglavarja, ker jaz sem se posvetil Kralju kraljev in imam namen do konca življenja ostati v tej službi.«

Za dobrotnike molijo.

Devet prvih petkov nočem prekiniti

Pripoveduje misijonar iz kongregacije Sinov presv. Srca
v Bahr-el-Gazal.

Kdo neki prihaja? In ob tej uri?

Pogledam na uro. Bilo je ob treh zjutraj. Torej najboljši čas za spanje. Zvečer nisem mogel zaspati zaradi prevelike vročine. Zdaj sem hotel malo zadremati, ko začujem, da nekdo trka na vrata. In še prav mudilo se mu je. »Kdo je?«

»Pater, jaz sem.«

»Kdo jaz?!«

»Jaz, Šimen Igirope.«

»Ali je kdo bolan?«

»Nihče ni bolan, le jaz bi tako rad bil pri sv. maši.«

»Ali ne veš, da je ura šele tri? Ali naj grem in nalašč zate berem sv. mašo? Drugi pa bodo prišli ob šestih, pa maše ne bo.«

In pričel mi je razlagati: »Ne zameri, pater, jaz moram iti v luknjo, ker davka nisem plačal. Moral bom pri-

silno delati, dokler davek ne bo plačan. Danes je pa prvi petek, peti moj petek, kar opravljam pobožnost k presv. Srcu. Kako bi bilo škoda, ko bi prekinil. Preprosil sem redarja, ki me bo odpeljal v ječo v Tombora, da naj me pelje skozi vaš misijon. Pater, prosim te lepo, ustrezi mi! Ako pa ne moreš maševati, te pa prosim, da me vsaj obhajaš.«

Veste, da me je ganilo, ko sem videl toliko gorečnost. Ta preprosti zamorec tako zelo ljubi Jezusa, da mu je hudo, ako bi moral prekiniti pobožnost prvih petkov. Rad sem vstal in mu ustregel. Naj bi ga presveto Srce vedno tesneje priklepalo nase.

Še drug zgled pobožnosti do Srca Jezusovega naj vam povem.

Neki deček je prišel popoldne ob eni uri v misijon. Zjutraj je na vse zgodaj vstal in vse dopoldne hodil v afriški vročini. Bil je še tešč in je prosil za sv. obhajilo, ker je bil prvi petek.

Ko vemo, da je presveto Srce obljubilo velike milosti tistim, ki bodo opravljali pobožnost prvih petkov, bodo te milosti prav gotovo v posebni meri deležne tiste duše, ki s takimi žrtvami hočejo svojo pobožnost zvesto opraviti.

*

Pripomba uredništva. Novo leto se pričinja. Kdor te koristne pobožnosti še ni opravil, mu svetujemo, da jo začne z novim letom. Koliko blagoslova in dušnega miru mu bo prinesla. Če si jo pa zase že opravil, začni jo še enkrat za katerega svojih sorodnikov, ki je mlačen v prejemanju sv. zakramentov, da mu presveto Srce Jezusovo nakloni milost spreobrnjenja.

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Danes Vam sporočam nekaj prav veselega. Kopali smo 150 čevljev globoko, da bi prišli do vode, pa smo mogli dobiti le dva in pol galona (sod za petrolej) na uro. Kopali smo 36 čevljev globokeje kot je bilo v načrtu; toda vse je bilo zaman in stroški vrtanja tja vrženi. Začeli smo opravljati devetdnevnicó k služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski. Sedmi dan devetdnevnicó smo že dobili 150 galonov na uro. Kar onemeli smo od veselja in začudenja. Obljubili smo, da bomo objavili to izredno uslišanje.

P. E., misijonar v Južni Afriki.

V svoji težki bolezni, ko je bila vsaka človeška pomoč brezuspešna, sem se zaupno obrnila do blagopokojne grofice Marije Terezije Ledóchowske in sem kakor po čudežu ozdravela. Kot sem obljubila, objavljam dogodek z iskreno zahvalo. N. N.

Ko sem se priporočila »zamorski materik« Mariji Tereziji, sem bila takoj prosta hude dušne muke. Iz srca se ji zahvalim. P. N.

Ena naših članic bi se morala podvreči težki operaciji. Primer je bil združen s komplikacijami, ker je bila to že druga operacija po enem letu. Z otroškim zaupanjem smo se obrnili na našo drago ustanoviteljico, služabnico božjo Marijo Terezijo Ledóchowsko in smo dali bolnici njeno podobico, da jo je med operacijo imela pri sebi. Operacija je izpadla prav dobro. Pristrčno se zahvalimo Bogu za milost, katero je podelil na priprošnje svoje zveste služabnice. Priporočamo vsem, ki berejo te vrstice, da se v svojih potrebah obrnejo na priprošnje drage služabnice božje. M. F.

Imela sem hude bolečine v želodeu. Priporočila sem se služabnici božji Mariji Tereziji in še tisto popoldne so bolečine prenehale. V zahvalo pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorski deklici na ime Marija Terezija in se ji še nadalje priporočam. P. M., P.

Prav iz srca se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in vrnjeno zdravje. Z vsem zaupanjem sem se zatekla k služabnici božji ter sem obljubila dar in javno zahvalo, če bom uslišana. Sedaj izpolnjujem svojo obljubo. Tudi drugim priporočam, da se v vseh zadevah k njej zatekajo. G. M., Ljubljana.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam obljubljeni misijonski dar. Priporočam se ji še nadalje. J. G., Sv. Frančišek.

Tisočera zahvala »mamici zamorčkov« za dobljeno pomoč in nad vse srečen izid iz posebne težave. Vsi naj se priporočajo služabnici božji. Katar. Fras.

Pošiljam obljubljeni dar za afriške misijone in se pristrčno zahvalim služabnici božji, ker mi je izprosila izboljšanje bolezni v nogah. Še nadalje se ji priporočam za ljubo zdravje sebi in družini ter za pomoč v raznih drugih potrebah. B. F., M. vrh.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje in se ji še priporočam za zdravje. V ta namen pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Terezija in prosim objave v »Odmevu«. J. J., Trbovlje.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje in pošiljam obljubljen dar za najrevnejše misijone. J. N., Dobropolje.

Zahvaljujem se za dobljeno uslišanje in pošiljam obljubljen botrinski dar trem zamorčkom, ki naj se krstijo na imena Franci, Jožef in Lucija. M. S. N.

Znašla sem se v zelo obupnem položaju. Tedaj se z vsem zaupanjem zatečem k služabnici božji Mariji Tereziji in jo prosim pomoči. Rekla sem ji: Če drugim lahko pomagaš, zakaj ne bi še meni? Bila sem uslišana, za kar se ji iz srca zahvaljujem. Pošiljam obljubljeni dar za odkup zamorske deklice in prosim objave. Kdor je v stiski, naj se zateče k služabnici božji Mariji Tereziji in naj se spomni njej dragih afriških misijonov. M. N.

Prosim, da priobčite naslednjo zahvalo v vašem listu »Odmev iz Afrike«. Dvakrat smo se priporočili služabnici božji Mariji Tere-

ziji v važni zadevi in smo obakrat opravljali vsi skupaj devetdnevnic. Bili smo uslišani. Vse se je srečno izšlo, še preden smo mislili. Služabnici božji se še nadalje priporočamo, da bi nas varovala vsega hudega. Ž. A., D.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno milost in pošiljam obljubljeni dar. Prosim jo, naj mi še v bodoče pomaga v vseh mojih dušnih in telesnih potrebah. H. A., Mala Polana.

Najlepše se zahvaljujem »mamići zamorčkov« za večkrat uslišane prošnje. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Marija Terezija. Tinka Z., Podčetrtek.

Naročim se na list »Odmev iz Afrike« v zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, ker je bila moja prošnja uslišana. Prosim, da se zahvala objavi v »Odmevu«.

E. G., Slov. Javornik.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji, ker me je uslišala, ko sem se ji priporočil. Obljubljeni dar bom poslal in se ji še priporočam. Neimenovani.

Pošiljam botrinski dar zamorčku v zahvalo za uslišano prošnjo. In prosim objave v »Odmevu«. F. E., L.

Najiskreneje se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno pomoč. Imela sem bolan prst in sem okrevala brez zdravniške pomoči. Pošiljam obljubljen misijonski dar. S. F. G.

Iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v boleznih pri živini in za več drugih uslišanih prošenj v raznih stiskah. Še za naprej se ji prav lepo priporočam v treh zadevah in obljubim misijonski dar, če bom uslišana. B. M., Nova Cerkev.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: J. V. K. za ozdravljenje težke bolezni brez operacije in za uslišanje v neki drugi važni zadevi. — M. J., T., nahajam se v obupnem položaju in se služabnici božji z vsem zaupanjem priporočam, naj mi pomaga, kakor mi je že večkrat. — J. K., Ljubljana, se priporoča za dober izid v sodnijski zadevi. — O. J., K., se priporoča za ozdravljenje bolnih nog hčerke in obljubi odkup zamorčka, če bo uslišana. — J. Č. se priporoča v neki zelo važni zadevi.

Pripomba uredništva: **Devetdnevnic** za poveličanje služabnice božje Marije Terezije, na prvi strani njena slika, na željo radevolje pošlje Družba sv. Petra Klaverja.

POPOLNI ODPUSTEK

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:
dne 6. januarja, praznik sv. Treh kraljev.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Jugoslov. tiskarna v Ljubljani: J. Kramarič.

Priporočamo misijonske igre in pövesti

Skrivnostna sveta noč. Mešane vloge	din 7.—
Nezadovoljni Jezušček. Božična	> 4.—
Male pomožne misijonarke. Božična	> 2.50
Jezus, ljubitelj malih. Za prvoobhajance	> 4.—
Misijonar. Moške vloge	> 3.50
Tam daleč za morjem. Za dečke	> 3.—
Naprednjak ob Kongu. Moške vloge	> 3.—
Klic božji. Ženske vloge	> 3.—
Lakota v črni deželi. Ženske vloge	> 2.50
Afindra, zamorska deklica. Ženske vloge	> 3.—
Iz volka jagunje. Moške vloge	> 2.—
Naredimo zamorčka. Za otroke	> 1.—
Peter mali misijonar	> 2.—
Francek zbiratelj	> 1.50
Pövest o znameniti Marički	> 1.—
Maričina grlica	> 1.—
Škapulir sužnja	> 1.—
Sveti Peter Klaver. Življenjepi	> 1.50

Po pošti 50 par več. — Naslov glejte na 2. strani ovitka.

Devetdnevnicia pred prvim petkom

in druge posvetilne molitve v čast presv. Srcu Jezusovemu.

1 izvod 1 din; 10 izvodov 8 din; 100 izvodov 80 din.

To lepo knjižico bi moral imeti vsak častilec presv. Srca Jezusovega. Takoj si jo naroči.

Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana.

Poklic pomožne misijonarke za Afriko.

Mladenkam, ki so zavzete za misijone in čutijo v sebi poklic za redovno življenje, toplo priporočamo knjižico: »Poklic pomožne misijonarke za Afriko.« — Cena 4 din. — Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.

